

DAT IS MIJN GAT

Vrolijk blijspel in drie bedrijven

door

NICO EDELENBOSCH

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DAT IS MIJN GAT** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **NICO EDELENBOSCH** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

De moeder - Annie ca. 45 jaar

Oudste dochter - Mia 24 jaar

Flip - Gehuwd met Mia

Jongste dochter - Lydia 21 jaar

Wim Man - Dokter Man (Dokman) ca. 45 jaar

Martha - oude verpleegster ca. 50-60 jaar

4 dames en 2 heren

DECOR:

Huiskamer. Meubels zijn ouderwets, degelijk, chique. Links gaat het naar de keuken, rechts gaat het naar voordeur en kamers boven.

1e Bedrijf: Namiddag, er is pas verhuisd. De meubels staan nog niet allen op hun plaats.

2e Bedrijf: De volgende ochtend. Aan de meubels is praktisch niets veranderd.

3e Bedrijf: Zelfde dag. Namiddag. De meubels kunnen een vaste plaats gekregen hebben.

Inrichting kan naar eigen smaak en keuze. Er is telefoon aanwezig.

EERSTE BEDRIJF

Als het doek opgaat staan de meubels nog niet allemaal op hun plaats. Twee dozen staan op de voorgrond. Flip is in de kamer. Hij neemt een stoel op en draait er mee in het rond, langzaam en ritmisch met kleine danspasjes. Hij fluit zachtjes.

Flip: Jou zet ik in dit hoekje neer... *(hij doet een pasje achteruit en kijkt ernaar. Hij houdt zijn hoofd daarbij scheef, eerst links, dan rechts. Dan schudt hij langzaam van nee)*... Nee... nee, nee... Nee!.. *(hij pakt de stoel weer op, en zet hem als voorheen dansend en fluitend in de andere hoek... Zijn vrouw Mia komt achter hem binnen. Met een glimlach kijkt zij naar hem)* ... Dit is een betere plek voor jou... Een plekje buiten de zon... *(hij gaat zitten, en ziet Mia)*... Dag, koningin van mijn hart... Kom tot mij, en kus mij.

Mia: Dat zou je wel willen, hè. Midden in de rommel zitten en dan gaan vrijen. Dat is mannenwerk.

Flip: Weet je... Zo'n stoel als deze verdient eigenlijk een kamer voor zich alleen. Hoeveel zitvlakken heeft hij niet gedragen en troost gegeven... Zo'n stoel is in werkelijkheid een heiligdom... Een tempel van rust en zaligheid.

Mia: Ho, ho, stop... *(ze gaat naar hem toe, en pakt hem bij een oor)*... Vooruit, voor je inslaapt... Er is werk te doen, Flippie... Die doos daar moet naar boven.

Flip: *(herhaalt zuchtend)*... Die doos daar moet naar boven... Hoe prozaïsch... *(staat op)*... Foei... Kijk nu eens goed naar die stoel, Mia... Is het geen heerlijkheid?

Mia: Het is een prachtstuk. Ik zal hem morgen voor je oppoetsen, en er een lintje omdoen... Die doos!

Flip: *(zucht)*... Die doos!... Ach ja, die doos.

Moe: *(komt binnen met een tas boodschappen)*.. Hè, hè... *(zet de tas op tafel)*.. Nou, het is hier niet zoals op de Bovenweg hoor... Lang niet. Als je alleen al ziet hoe zo'n slager je bedient... Hij kwakt de worst zó met zijn hand op de weegschaal... *(ze doet het na)*... Van die ordinaire dikke plakken... En dan die opmerkingen. Mevrouw wil dunne plakken?.. Mevrouw is aan de lijn? Je schaamt je dood... *(ze trekt haar mantel uit)*

Mia: Het is hier een gewone volksbuurt, moe.

Moe: Dat kun je goed merken ook.. *(ze laat zich in de stoel zakken)*

Flip: *(steekt zijn handen naar de stoel uit)* Zie je wel... Hij steunt niet... Hij kreunt niet... Hij geeft alleen maar zachtaardig mee. De liefde zelve.

Moe: Hè??

Mia: Niets, moe. Flip komt tot de ontdekking wat de functie van een stoel is... *(ze wijst)*... Die doos, Flip.

Flip: Ach ja.. Die doos.. Is dat onze laatste?

Moe: *(brengt haar mantel naar de gang)*.. De gang boven staat toch niet vol met dozen? *(af)*

Mia: Nee hoor. We hebben eerst boven opgeruimd.

Flip: *(schreeuwt naar de gang)*.. We hebben ons te pletter gesjouwd!

Moe: *(komt verschrikt terug)*... Flip!.. Wat een uitdrukking.

Flip: *(slaat quasi verschrikt een hand voor zijn mond)*.. Ik bedoel... We hebben ons de blubber gewerkt... *(hij bukt zich over de dozen)*

Mia: Schei nu uit, Flip.

Flip: Jawel, liefste... Hier staat keuken op.

Mia: Dus moet je de andere doos hebben, goochemerd.

Flip: Maar mijn maag zegt mij dat de keuken voorrang heeft boven al het andere.

Moe: Maar dat hebben we niet direct nodig. Laat nog maar even staan. We weten toch al niet waar we alles kwijt moeten.

Flip: *(plagerig)* Ja, de keuken is iets te klein voor u, hè.

Mia: Hou toch je mond, Flip.

Moe: *(dankbaar gebruikmakend van de opmerking)*.. Iets te klein..? Het is een hok.. Het hele huis is een... een...

Flip: Een hok!.. Nou nee, een stal. En ik ben de staljongen... Een staljongen met een eigen kamer... *(vrolijk)*.. Wie heeft dat?

Mia: Ik vind dat echt niet leuk, Flip. Ik kan er heus niet om lachen.

Flip: Sorry, Mia.

Mia: Het is een fijn huis, en we hebben allemaal voldoende ruimte voor onszelf.

Flip: Vrijheid blijheid.

Moe: Dat moet je nodig zeggen... *(ze kijkt de zaal in)*.. Iedereen kijkt hier zo naar binnen.

Flip: Het is natuurlijk niet zo als uw andere huis... Maar dat was ook geen huis.. Daar verdwaalde je in. Een huiskamer van zestig vierkante meter is toch geen huiskamer meer.

Moe: *(fel)* Omdat je niets gewend bent.

Flip: *(toegevend)* Nou goed, dan ben ik niets gewend... Maar ik ben hier best tevreden mee. We hoeven toch geen aparte theekamer, kantoor, logeerkamers, en die hele rataplan.

Moe: *(vermoeid)*... Als mijn man niet ziek was geworden... en die boekhouder eerlijk was geweest... dan... *(ze laat zich in een stoel zakken)*

Mia: *(die bezig is boeken in een boekenkast op volgorde te zetten)* Moe, begin nu alsjeblieft niet weer.. We weten het allemaal.. Het huis is te

klein, we moeten de dubbeltjes omkeren, en Flip heeft nog geen werk..
Maar we hebben een dak boven ons hoofd, en een goed dak.

Moe: Daar is dan ook wel alles mee gezegd. En dat hebben we alleen
maar te danken aan het feit dat je oom precies op tijd gestorven is.

Mia: (*vol verwijt*)... Moet u dat nu zo zeggen?

Moe: Het is toch zo.

Mia: Oom Harry was een goed mens.

Moe: Ik zeg toch niet dat hij geen goed mens was. Hij had alleen geen
gevoel voor verantwoordelijkheid. Hij deed alleen waar hij zin in had.

Flip: Wie wil dat niet.

Moe: Een mens kan niet alleen voor z'n plezier leven, Flip.

Flip: Natuurlijk niet... Maar...

Moe: Als oom Harry de leiding van de zaak op zich had genomen, toen
je vader ziek werd, was alles waarschijnlijk heel anders gelopen.

Mia: We hadden toch geen contact met oom Harry. Bovendien had pa
de leiding van de zaak nooit uit handen gegeven. Dat weet u best.

Flip: Ik dacht dat oom Harry dokter was.

Mia: Moe dacht misschien aan een financiële injectie.

Flip: Met pilletjes kun je tegenwoordig ook een hoop doen.

Mia: Bovendien was hij waarschijnlijk zelf ziek. Anders was hij niet
gestorven.

Moe: Natuurlijk. Als je je hele leven niets anders doet dan rondzwerven,
word je ziek. Dat kan niet anders.

Flip: Als dit zijn huis was, dan woonde hij toch hier. Dan zwierf hij toch
niet rond.

Mia: Hij had dit huis van opa geërfd. Maar hij was het meest in het
buitenland, met een vriend... Ook een dokter.

Moe: We mogen van geluk spreken dat hij het niet heeft verkocht en het
geld niet heeft opgemaakt.

Flip: Misschien had hij toch gevoel voor verantwoordelijkheid.. (*pakt de
doos op*)... Het gaat mij ook niets aan.. Wat geweest is, is geweest.
(*af*)

Mia: Hij heeft gelijk. Laten we ophouden met praten over wat allemaal
had kunnen zijn, moe... Dat heeft geen zin. We kunnen wonen en we
hebben te eten... (*ze geeft haar moeder een zoen*).. Heus! We redden
het wel.

Moe: Ik hoop het, Mia... Ik hoop het, kind... Het is hier een heel andere
buurt dan wij gewend zijn... en Lydia is nog zo jong.

Mia: (*verbaasd*)... Lydia is volwassen, mams.

Moe: Wat je volwassen noemt.

Mia: Ze is eenentwintig!

Moe: Ze is eenentwintig... Dat is toch niets.

Mia: O nee?... Als ik goed reken, dan was u op die leeftijd in verwachting van mij.

Moe: Dat is iets heel anders... Lydia is nog een kind, en als je ziet wat hier allemaal rondzwerft, dan houd ik mijn hart vast.

Mia: Houdt u het dan maar goed vast, dan kan het ook niet zakken.

Moe: Ja, maak jij maar grapjes. Maar ik zit met de zorgen... *(ze kijkt om zich heen)*.. Wat doen we nu met de meubels?

Mia: Staan laten voorlopig.

Moe: Toch niet zó.

Mia: Waarom niet?.. We kunnen zitten.. tv kijken en eten... Wat willen we nog meer?

Moe: Ik wil heus wel wat meer. Het liefst zou ik..

Mia: *(invallend)*.. O nee... Niet weer, hè.

Moe: Ik mag toch zeker wel wat zeggen.

Mia: Natuurlijk. Als we er maar om lachen kunnen. Nu ga ik naar boven Flip helpen. Die maakt op zijn manier dozen leeg. *(meteen af)*

Moe: Nou ja..! *(dan pakt ze de tas met boodschappen en haalt er een zakje uit. Ze maakt het open)*... Mariaatjes... Vroeger hadden we petit-four.. *(ze pakt een koekje. Hapt er aan)*.. Ze smaken niet eens slecht.. *(ze zet het zakje open op tafel en verdwijnt met de rest van de boodschappen naar de keuken links)*

Lydia: *(rechts op)*.. Daar ben ik weer!.. *(ze kijkt rond, ziet de koekjes, en neemt er een)*.. Hmm... biscuitjes.. Lekker.

Moe: *(links op)*.. Die zijn voor bij de koffie.

Lydia: Eentje maar.

Moe: Dat ken ik... *(ze pakt het zakje op)*... Een trommeltje... *(kijkt rond)* Waar is een trommeltje?

Lydia: Weet ik niet.. *(ze pakt er nog een uit het zakje dat Moe vasthoudt)*

Moe: Is het nu afgelopen?.. *(ze vouwt het zakje dicht)*.. We moeten zuinig zijn.

Lydia: We hebben leuke burens... Aan die kant... *(ze wijst)*

Moe: *(afkeurend)*... Leuke burens... Hoe weet je dat nou?

Lydia: Ze hebben een dochter van mijn leeftijd... Ik heb even met haar staan praten.

Moe: Je moet niet meteen met iedereen staan praten.

Lydia: Katja is niet iedereen.

Moe: Katja?... Wie is nu weer Katja? *(ze zet het zakje in de boekenkast)*

Lydia: De dochter van de burens natuurlijk. Zal ik haar even roepen? Ze is in de tuin bezig.

Moe: Lydia!.. Je kunt hier niet meteen iedereen binnenhalen.

Lydia: U met uw iedereen... Ik heb het over Katja. Mag ik nog zo'n lekker biscuitje?

Moe: Nee. We gaan straks eten. De mensen in deze buurt zijn heel anders, Lydia. Dat zijn niet de mensen, waar wij gewend zijn om mee om te gaan. Als je dat meisje binnenhaalt, heb je zo de burens over de vloer.

Lydia: Bent u bang dat ze vlooiën hebben?

Moe: Nee!... Maar ik moet dat niet... Bovendien is de boel nog niet aan kant.

Lydia: Ze begrijpt best dat het hier nog een rommeltje is.

Moe: Het is hier geen rommeltje... Het is alleen nog niet netjes... Zou je niet liever eerst je kamer op orde brengen, voor je met de burens praat.

Lydia: Mijn bed is opgemaakt, en mijn kleren hangen in de kast. De rest komt morgen wel.

Moe: Dat ken ik. Wat doet dat meisje voor de kost?

Lydia: Niets. Ze studeert.

Moe: Zo... Wat studeert ze?

Lydia: Rechten.

Moe: Rechten?.. O... Nou, dan kan ze wel even binnenkomen.

Lydia: Lydia: (*plagerig*) U bent eigenlijk best aardig. Maar zouden we dat nu wel doen?... Dan hebben we zo de burens over de vloer. Bovendien, we gaan zo eten... en het is hier nog zo rommelig... Daaag... Ik ga nog even de tuin in. (*rechts af*)

Moe: Die weet ook niet wat ze wil.. (*ze loopt naar de doos waar keuken op staat*)... Waar laten we die doos nu zo lang?

Mia: (*rechts op*)... Zullen we het er voor vandaag maar bij laten, en een boterhammetje klaarmaken... (*ze ploft in een stoel*)... Eerlijk gezegd ben ik het zat... Trek heb ik ook, en Flip zijn maag is al een uur aan het rammelen.

Moe: Flip zijn maag rammelt altijd. Dat is ook geen wonder.

Mia: Hoezo?

Moe: Omdat hij zijn hoofd vol popcorn heeft... Van elke korrel maakt hij een luchtballon.

Mia: Het lijkt mij, dat u nu een beetje onredelijk bent, mams. Flip heeft voor een vrachtwagentje gezorgd, en met een vriend van hem de hele verhuizing verzorgd. Het heeft ons geen rooie cent gekost.

Moe: Omdat... (*ze bindt in*)... Ja... Ik ben onredelijk... Ik ben niet altijd aardig, hè.

Mia: (*staat vlug op, gaat naar Moe en slaat even een arm om haar schouders*)... Jawel, u bent wel aardig... Maar u moet er even om denken... (*ze loopt door naar de keuken*)... Ik ga koffiezetten. Of wilt u liever thee?

Moe: De theepot is nog niet uitgepakt... Ik heb ook wel trek in een kopje koffie.

Mia: Dan koffie... *(links af)*

Flip: *(rechts op)*... Ik dacht dat nu alles wel zo'n beetje op zijn plaats stond.

Moe: Ja, Flip... je hebt hard gewerkt.

Flip: *(blij)*... Ja, vindt u?

Moe: Je hebt alles bijzonder goed geregeld, en daarvoor ben ik je erg dankbaar.

Flip: Onzin... Het is toch ook voor onszelf... Ik vind het een fijn huis hoor. Het zit goed in elkaar... Mooie oude bouwstijl. Heeft u die dakbinten gezien?... Ach nee. U was nog niet op zolder... Zulke binten. *(hij overdrijft natuurlijk)* Een prachtconstructie. En het dakbeschot!... Allemaal ouderwets duims grenenhout. Er mankeert niets aan. Absoluut niets.

Moe: Fijn.

Flip: Als je ziet hoe vroeger zo'n huis in elkaar werd gezet, dan gaat je hart open. *(enthousiast)* Dit huis staat er gegarandeerd over honderd jaar nog. Zo'n huis is niet kapot te krijgen.

Moe: *(ze zitten tegenover elkaar)*... Je hebt er oog voor.

Flip: Ik heb er ook voor geleerd. Op school droomde ik ervan nog eens zo'n huis te bezitten.. en nu heb ik het.

Moe: Dan is dit huis in ieder geval in goede handen gekomen.

Flip: Alleen bij de schoorsteen heeft het een beetje gelect. Maar dat is niets. En het raam in de gang boven, dat klemt een beetje... en de goten moeten natuurlijk schoongemaakt.. nodig schoongemaakt.

Moe: Hoe moet dat dan?

Flip: Bij de burens staat een mooie ladder.. een driedelige uitschuifladder. Die zouden we mooi kunnen gebruiken.

Moe: Je kunt toch niet meteen leentjebuurs spelen, Flip. Dat wil ik niet.. We kennen die mensen niet eens.

Mia: *(op met tafellaken)* Dat had ik in de broodtrommel gelegd, klaar voor het grijpen.. *(ze legt het op tafel en strijkt het glad)* Dan hoeven we niet van een kale tafel te eten.

Flip: We zullen de burens een keertje moeten uitnodigen. Nu zou ik best trek hebben in een sigaret.

Mia: Zie je wel dat je nog niet van het roken af bent. Goed dat je ze niet hebt.. *(meteen af)*

Moe: *(ontzet)*... De burens uitnodigen?

Flip: Ja, zodra we de boel op orde hebben... Over een paar dagen... Dat lijkt me leuk. Ik zag ze in de achtertuin. Ze waren met de schuur bezig. Zij is zo'n lekkere kleine dikke schommel.

Moe: Flip...! Zoiets zeg je toch niet.

Mia: *(op met een dienblad, waarop een mandje brood, boter, kopjes en*

schoteltjes) Zouden jullie ook niet eens wat doen. Waar heeft u het beleg gelaten, mam?

Moe: In de koelkast natuurlijk. Ik haal het wel even... (*ze staat langzaam op*)

Mia: (*maakt het dienblad leeg en reikt het aan haar moeder*) ... en de bordjes en de messen.

Moe: Ja ja... (*gaat naar de keuken*)

Mia: (*roept haar na*) De koffie is bijna doorgeprutteld... De thermoskan staat ernaast.

Moe: (*van achter*) ... Ja ja.

Flip: Kan ik ook wat doen?

Mia: Lydia roepen.

Flip: Waar is ze dan?

Mia: Boven was ze niet, dus zal ze buiten zijn.

Flip: Ach ja... (*vlug rechts af*)

Moe: (*alleen met haar hoofd zichtbaar*)... Ik kan de vorkjes voor het beleg niet vinden.

Mia: Laat toch zitten, mams. Ik heb honger.

Moe: En de papieren servetjes zijn er niet.

Mia: Die heb ik in de wc gelegd.

Moe: In de wc???

Mia: Ik kon het toiletpapier niet vinden.

Moe: Ben je nu helemaal!.. Het wordt steeds gekker. (*verdwijnt*)

Lydia: (*rechts op*).. Hoi... Daar ben ik... (*ze kijkt op tafel*) Eten we uit het vuistje?

Mia: De bordjes komen eraan!

Lydia: Het zijn best leuke tuinen voor en achter... als je over de brandnetels heen kunt springen.

Moe: (*op met dienblad, waar nu bijna alles op staat*) Alleen de suiker en de koffiemelk heb ik nog niet... (*zet het blad op tafel*)

Mia: (*staat op*)... Ik weet waar die zijn. (*vlug links af*)

Flip: (*lachend rechts op*)... De buurman vroeg of ik een potje bier bij hem kwam drinken.

Lydia: Ja, het zijn leuke mensen... (*ze deelt de bordjes en messen rond*)... Vrolijk.

Moe: Daar begin je toch niet aan.

Flip: Waarom niet?

Lydia: Katja zit op volleyballen... (*ze pakt een boterham en gaat smeren*).. Dat lijkt me best leuk.

Moe: Zou je niet wachten tot Mia aan tafel zit.

Lydia: Ik heb honger.

Flip: (*steekt een lange arm uit*)... Met de etikette maken we korte

metten... *(hij bedient zich)*

Mia: *(op met suiker en melk)*... De buurman staat te dansen.

Flip: Ja, het lijkt me een opgewekte knaap.

Mia: Hij sloeg op zijn duim... *(ze gaat koffie inschenken)*

Flip: O.

Mia: Ik heb meteen een paar nieuwe uitdrukkingen bijgeleerd.

Moe: Dat zal dan wel niet veel moois zijn.

Mia: Mooi niet... Maar wel vloeiend.. *(ze pakt een boterham)*

Moe: Zie je nu wel dat je op moet passen voor je iemand binnenhaalt.

Lydia: Houdt u dan niet van dansen?

Moe: Ik bedoel het ernstig.

Lydia: Sorry, mams.

Moe: Ik moet er niet aan denken, dat ik mijn kennissen hier moet uitnodigen.

Flip: *(met volle mond)*... Die komen hier niet.

Mia: Ik kan me ook niet goed voorstellen dat die hier komen.

Flip: Vergeet het maar.

Moe: *(met twijfels)*... Waarom?

Flip: Mensen die aan de Goudkust wonen, komen niet op bezoek in de Koekoekstraat.

Lydia: *(gemaakt)* .. Dan zou hun Pekineesje ziek kunnen worden.

Moe: *(kwaad)* Als jullie denken dat jullie leuk zijn, dan vergis je je.

Flip: *(legt zijn mes neer en buigt zich voorover naar Moe)*.. Moe.. We proberen niet leuk te zijn. Ze komen hier niet... Of u ons nu gelooft of niet, ze komen hier niet. Misschien één keer uit nieuwsgierigheid, om te zien hoe Annie erbij zit, en om daarna te kunnen roddelen... Om hun duur gekapte hoofd te kunnen schudden, en te kunnen zeggen: "Die arme Annie toch.." Nou, daar vind ik u te goed voor... *(hij gaat verder met eten en er valt een stilte)*

Lydia: *(valt dan opgewekt in)*... Dat geeft toch niets... We beginnen hier gewoon opnieuw.

Mia: Er zullen hier best wel aardige mensen wonen.

Lydia: Ik heb tenminste al een vriendinnetje.

Mia: Die worst is lekker... *(ze pakt met de hand een plakje en stopt het Flip in de mond)*.. Hier, moet je proeven.

Flip: Hmmmm.

Moe: Jullie hebben niet eens je handen gewassen.

Flip: We zijn nu ook verhuizers.

Moe: Maar het is hier geen beestenboel.

Lydia: Ik heb anders honger als een paard. *(rechts gaat de deur open. Er komt een ongeschoren man binnen. Een oude hoed op zijn hoofd, smerige schoenen, een oude wijde jas, die vuil is en een scheur heeft.*

Het lijkt een landloper, maar hij heeft iets over zich, dat hem boven deze typering uittilt)

Moe: Lydia, je zou me een plezier doen als je... *(omdat ze links aan tafel zit valt haar oog het eerst op deze verschijning, en haar mond blijft open staan. Omdat ze niet verder praat kijken de anderen haar aan, volgen dan haar starende blik, en staren ook)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto